

bar hende over al den Misforstaaelse, Uvilje og Modstand, der altid falder i en Banebryders Lod.

Der var dem, der saa: vi kan ikke længere undvære de troende Kvinder i Norges Kvindebevægelse. Enkeltvis har de været med i lang Tid i Norge som overalt, men man forstod: vi maa have dem med i Masse, saaledes at de virkelig kan tilføre Kvindebevægelsen Kristendommens Kraft.

Fru Gjør var den, man uvilkaarlig saa hen til som Føreren, og Formen, hvorunder dette skulde ske, var en Sammenslutning af Kvindeforeningerne, der dels skulde arbejde indadtil ved Uddybelsen af Missionskærligheden gennem Oplysning om Missionen, dels skulde slutte sig til Kvindebevægelsen ved Indmeldelse i „Norske Kvinders Nationalraad“, en Sammenslutning af alt norsk Kvindearbejde, der i Danmark har sit Sidestykke i „Danske Kvinders Nationalraad“.

Det er let at sejle i andres Køl vand, at være den, der høster Frugterne af andres Arbejde, men det er ikke let at bryde nye Veje. Det fik Fru Gjør at føle, da hun dannede M. A. R. „Missionsarbejdernes Ring“. „Jeg staar mellem en dobbelt Ild“, skrev hun en Gang til mig. Fra Missionsfolkets Side var man imod M. A. R., fordi man i denne saa et Forsøg paa at „skikke sig lige med Verden“, og en stor Del af Kvindsagskvindernes var ikke mindre imod den, fordi de frygtede, at Kvindebevægelsen skulde hæmmes ved „Missionskvindernes Dødvægt“.

Det var kun faa Kvindeforeninger, der vovede at slutte sig til Ringen*),

*) Juni 1907 omfattede M. A. R. kun 6 Foreninger og 10 Enkeltmedlemmer. Nu er den vokset til 20 Foreninger med ca. 800 Medlemmer, foruden 20 Enkeltmedlemmer.

og som Repræsentanter for disse faa, drog hun og Frk. *Henny Dons*, kendt fra norsk K. M. A. og K. F. U. K., til Nationalraadets Landsmøde i Tronhjem 3.—7. Juli 1907 for at indmelde Ringen. For at denne kunde optages i „N. K. N.“ udkrævedes der $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer. Spændingen var stor. Det var kun nogle ganske faa Missionsforeninger, men det var disse, der skulde bryde Vej for Norges mange kristelige Kvindeforeninger. Ved Afstemningen udelukkedes M. A. R. med 24 Stemmer imod og 37 for.

Hvorfor blev „Ringens“ ikke optaget? *Laboremus* skriver i „Husmoderen“: Ganske ligefrem sagt: af Frygt.

Forholdet har stort set været dette, at de kristelige Organisationer ikke vilde slutte sig til Kvindesagen. De havde dels ikke set Sagen som nogen Pligt eller Fordel, og dels var de ængstelige for den „verdslige“ Indflydelse. Ogsaa en Slags *Frygt*, som mange Gange er bleven bebrejdet dem. Men nu er Forholdet et helt andet. Nu har Kvindesagen offentlig maattet tage paa sig den Skam, at den har vist fra sig en beskeden liden Kreds af Pionerer fra den anden Lejr og tillagt dem en saa stor Betydning, at de under mange skønne Talemaader og timelange Diskussioner „af Frygt for Konsekvenserne“ har vist dem Vintervejen.“

Denne Udelukkelse var tilsyneladende et Nederlag, der ramte haardt, fordi Fru Gjør stod der, misforstaaet af sine egne. En anden kunde være bleven bitter, men hvor er det ikke netop betegnende for hende, at hun bestandig talte om Mødet i Trondhjem med Tak. Tak til dem, der stod sammen med hende, og Tak fordi Forhand-